

ud. Naar der er bleven lagt megen Vægt paa disse Gager, saa er det ikke fordi man har seet noget Stort i, om Gagerne i dette enkelte Tilfælde blive noget rundelige, men det er, som Forslagsstilleren af dette Ændringsforslag ogsaa har bemærket, fordi det var de første Gagesatser, hvorom her var Spørgsmaal; det er, med andre Ord, ikke saameget for denne Sags egen Skyld, som for de Følger, denne Sag muligens i Fremtiden kunde have. Men er dette saa, at det er fornemmelig med Hensyn til Følgerne, saa mener jeg ogsaa, at den Vanskelighed, som der har vist sig at være forbunden med at gennemføre disse Gagesatser, vel vil have nogen Betydning for Fremtiden; — og fordi jeg, saaledes som Sagen nu stiller sig, ikke tør bidrage Mit til at denne Lov skulde falde, vil jeg stemme imod det omhandlede Ændringsforslag.

Sørensen: Spørgsmaalet mener jeg ligesom blot deri, hvem der gjør rettest i at blive enten ved sin forrige Afstemning eller hvem der gjør rettest i at sige: Nei, nu ville vi stemme derimod. Naar saadanne Conflictier finde Sted, at det andet Thing her har sendt os tilbage vor vedtagne Retsfættelse i disse Embedslønninger, som man fra alle Sider indrømmer er høist ubetydelig, saa maae vi vel gjøre os Regnskab, hvorfor vi have stemt for denne Retsfættelse i Loven sidst, og det var efter min Mening, fra min Side idetmindste, for at tilkjendegive, at der maa dog være en Begrændsning for de høie Lønninger, man skal ikke blive ved at forhøie Gagerne i det Uendelige og sige Ja til Alt; naar man finder, at det er rimeligt og passende, hvad man har nedsat, saa maa man sige: Nu ikke videre, og ingen Forhøielse op igjen. Kommer man nu med den anden Anskuelse, og siger, at det er ubetydeligt, det er ikke værd at forhindre, at Loven kommer ud for disse enkelte Hundrede Rigsdalers Skyld, saa mener jeg, at denne Bemærkning har slet ikke her nogen Vægt, thi er det ubetydeligt, og har det slet intet Værd i sig selv, saa burde det heller ikke have Værd for det andet Thing, og ikke heller have Værd til at komme her tilbage; det viser netop, at det har Værd, og denne ligger for det andet Thing deri, at det helst seer os at vedblive at sige

ja til hvad de, som man siger, paa „et andet Sted“ vedtage; men for os, der har vedtaget Retsfættelsen, maa det have Værd at tilkjendegive, at vi føle os pligtige til at følge vor Overbeviisning, ligesaagodt som Landsthinget følger sin Overbeviisning. Jeg mener derfor, at Enhver, der sidste Gang stemte efter sin Overbeviisning, ogsaa denne gang ufravigelig maa stemme efter samme Overbeviisning; — og kommer Loven da ikke ud, saa er det ikke vor Skyld, og saa er det ogsaa ligegyldigt, thi de nuværende Soldbembedsmænd have deres Lønning, og de lide hverken Skaar eller Afbræk paa mindste Maade, og hvad angaaer Ordningen af de tilkommende Lønninger, da mener jeg den meget godt siden kan komme, naar vi see, hvormange Embedsmænd det ved Consumtionens Ophævelse i Fremtiden vil blive nødvendigt at ansætte, thi det er min Mening, at der maa kunne undværes mange af de Soldbembedsmænd, der her ere ansatte til Gage, ved en fremtidig Lov.

Finantsministeren: Denne Sag er blevet saa udførlig debatteret, at jeg ikke veed Noget at tilføie til hvad der allerede tidligere i saa Henseende er blevet fremhævet fra Ministeriets Side, og jeg skulde heller ikke have stillet det Ændringsforslag, som snart vil komme paa Bane, naar det ikke, som jeg senere skal oplyse, var aldeles nødvendigt, for at imødegaae en Misforstaaelse af Loven, hvorpaa jeg selv først er bleven opmærksom, efterat Tiden til Ændringsforslagernes Indgivelse var udløben. Jeg skal da med Hensyn til det foreliggende Ændringsforslag indskrænke mig til blot at bemærke, at Ministeriet for sit Vedkommende fremdeles maa vedblive den Anskuelse, der oftere her er udtalt, at den Retsfættelse, som nu atter er forelagt det høitærede Thing, ikke er ønskelig. Forsaavidt det af den sidste arede Taler er antydet, at Ulykken heller ikke vilde være saa stor, om Loven ikke kom ud, fordi de nuværende Embedsmænd jo havde deres Lønning, og intet Skaar vilde lide, da er det vel ganske rigtigt, forsaavidt de høiere Embedsmænd angaaer — disse ville endog for en stor Deel være bedre lønede, end fremtidigt vil blive Tilfældet —, men det er paa ingen Maade Tilfældet med de underordnede Embeds-